
Fomes - Fòmit - Esc - Esca - Yesca

Autor:

Data de publicació: 28-03-2020

Un fomes o fòmit és qualsevol objecte inanimat que, quan està contaminat o exposat a agents infecciosos (com ara bacteris patògens, virus o fongs), pot transferir la malaltia a un nou hoste. Al segle XXI, el paper dels fòmits en la transferència de malalties és més alt que mai en la història humana a causa de l'estil de vida a l'interior poc ventilat de les cases. Va ser Fracastoro qui va utilitzar per primera vegada la paraula llatina fomes, que significa "esca", en aquest sentit, en el seu assaig sobre el contagi, De Contagione et Contagiosis morbis publicat en 1546, diu: "Anomeno fomes coses com ara roba, roba de llit, etc., que, encara que no siguin en si mateixes corruptes, poden contenir les llavors essencials del contagi i per tant causar infecció".

Va ser Fracastoro qui va utilitzar per primera vegada la paraula llatina fomes, que significa "esca", en aquest sentit, en el seu assaig sobre el contagi, De Contagione et Contagiosis morbis publicat en 1546, diu: "Anomeno fomes coses com ara roba, roba de llit, etc., que, encara que no siguin en si mateixes corruptes, poden contenir les llavors essencials del contagi i per tant causar infecció".

Camp Lazear, l'edifici on es van fer experiments que van demostrar que la febre groga no es transmet mitjançant roba infectada

Un fomes o fòmit és qualsevol objecte inanimat que, quan està contaminat o exposat a agents infecciosos (com ara bacteris patògens, virus o fongs), pot transferir la malaltia a un nou hoste. [1]Al segle XXI, el paper dels fòmits en la transferència de malalties és més alt que mai en la història humana a causa de l'estil de vida més a l'interior poc ventilat de les cases. [2] [2]

Etimologia

La paraula fòmit és un cultisme derivat del llatí *fōmētē* (apocope del singular *fōmētis* acusatiu), que literalment significa esca

Transferència de patògens per fòmits

Com abans s'ha dit fòmit és qualsevol objecte inanimat (també anomenat vector passiu) que, quan està contaminat o exposat a agents infecciosos (com ara bacteris patògens, virus o fongs), pot transferir la malaltia a un nou hoste. [1] Molts objectes comuns poden ser suport d'un patògen fins que una persona entra en contacte amb dit patògen, augmentant les possibilitats d'infecció. Els objectes probables són diferents en un entorn hospitalari que a casa o en un lloc de treball.

Va ser Fracastoro qui va utilitzar per primera vegada la paraula llatina fomes, que significa "esca", en aquest sentit, en el seu assaig sobre el contagi, *De Contagione et Contagiosis morbis* publicat en 1546, diu: "Anomeno fomes coses com ara roba, roba de llit, etc., que, encara que no siguin en si mateixos corruptes, poden contenir les llavors essencials del contagi i per tant causar infecció".

Fòmits hospitalaris

Per als éssers humans, lescèl·lules de la pell, el cabell, la roba i la roba de llit són fòmits hospitalaris comuns. [3] [3]

Els fòmits s'associen especialment amb infeccions adquirides a l'hospital (HAIs), ja que són possibles rutes per passar patògens entre pacients. Els estetoscòpis i collarets són fòmits comuns associats als proveïdors de salut. [4] Preocupa epidemiòlegs i professionals de l'hospital a causa de la creixent selecció de microbis resistents als desinfectants o antibiòtics (anomenat fenomen de resistència antimicrobiana).

Els equips hospitalaris bàsics, com ara tubs de degoteig IV, catèters i equips de suport vital, també poden ser portadors, quan els patògens formen biofilms a les superfícies. L'esterilització acurada d'aquests objectes evita la infecció creuada. [5] Les xeringes usades, si es manegen incorrectament, són fòmits particularment perilloses.

A més d'objectes en entorns hospitalaris, altres fòmits comuns per als éssers humans són tasses, culleres, llapis, nanses d'aixeta de bany, palanques de rentat de vàter, poms de porta, interruptors de llum, passamans, botons d'ascensor, comandaments a distància de televisió, bolígrafs, pantalles tàctils, telèfons d'ús comú, teclats i ratolins informàtics, nanses de cafè, taulells, i qualsevol altre element que pugui ser tocat amb freqüència per diferents persones i

La vida quotidiana

Quan dos nens d'una llar tenen grip, més del 50% dels articles compartits estan contaminats amb virus. En un 40-90% de casos, un adult infectat amb rinovirus té virus a les mans. [6] [6]

El 1916, a la ciutat francesa de Lille, les autoritats van ser advertides pel funcionari de salut Niessen[7] que la transmissió de tifoide podria ocórrer durant les cerimònies religioses a través de la propagació d'aigua sagrada contaminada, o a través del petó a l'anell del bisbe o la monstrositat, especialment quan els sacerdots estaven en contacte freqüent amb els malalts i moribunds.

Transmissió de virus específics

Els investigadors han descobert que superfícies llises (no poroses) com els poms de les portes transmeten bacteris i virus millor que materials porosos com els diners del paper perquè porosos, especialment fibrosos, els materials absorbeixen i atrapen el contagi, el que fa més difícil contraure a través de tacte simple. [2] No obstant això, els fòmits poden incloure roba bruta, tovalloles, roba de llit, mocadors i apòsits quirúrgics. [8][9]

Sars-CoV-2 es va trobar que era viable en diverses superfícies de 4 a 72 hores en condicions de laboratori. [10] No obstant això, la transmissió de SARS-CoV-2 en entorns sanitaris reals encara està per determinar. [11] [11]

La investigació de 2007 va mostrar que el virus de la grip encara estava actiu en acer inoxidable 24 hores després de la contaminació. Encara que a les mans només sobreviu durant cinc minuts, el contacte constant amb un fòmit gairebé segur que significa agafar la infecció. [12] L'eficiència de transferència depèn no només de la superfície, sinó principalment del tipus de patògen. Per exemple, la grip aviària sobreviu tant en materials porosos com no porosos durant 144 hores. [2] [2]

Les agulles contaminades són la fòmit més comuna que transmet el VIH. [13] [13]

Etimologia

L'erudit i metge italià Girolamo Fracastoro sembla haver utilitzat per primera vegada la paraula llatina fomes, que significa "tinder", en aquest sentit en el seu assaig sobre contagi, *De Contagione et Contagiosis Morbis*, publicat el 1546: "Anomeno fomes coses com ara roba, roba de llit, etc., que, encara que no siguin en si mateixes corruptes, poden contenir les llavors essencials del contagi i per tant causar infecció". [15] [15]

L'ús en anglès de fomes, pronunciat /ˈfoʊmiːz/, està documentat des de 1658. [16] La paraula anglesa fòmit, que ha estat en ús des de 1859, és una formació posterior dels fòmits plurals (originalment manllevades del plural llatí fòmits [ˈfoʊmˌteːtə] de fōm̄s [ˈfoʊmˌs]). [17] Amb el temps, la pronunciació en anglès dels fòmits plurals va canviar de /ˈfoʊm ˌ mˌtiːz/ (ˈfoʊmaʊts/, que va conduir a la creació d'un nou fòmit singular, pronunciat /ˈfoʊmaʊt/. [18] El Fomite francès, Fomite italià, Fómite castellà i Fômite portuguès, però, deriven directament de

l'acusatiu llatí singular fomite m, com sol passar amb els substantius comuns llatins.

Cultura popular

Els fòmits juguen un paper conspicu en la pel·lícula de Steven Soderbergh de 2011 Contagion sobre una pandèmia MEV-1. [21] [21]

Vegeu també

Teoria de la infecció focal

Focus d'infecció

Vector (epidemiologia)

Referències

- ^ Jump up to:Un B [Consulta: 1 setembre 2011]. "fòmits, fòmits, fòmits!". Microblogologia.[Consulta: 8 març 2019].
- ^ Jump up to:Un b c Cuinar 2013, pàg.
- ^ Bennett, Jarvis & Brachman 2007, pàg.
- ^ McGovern, B.; Doyle, E.; [1444] El 2007, la població de la població era de 10.000 FitzGerald, S. F. (1 de juny de 2010). "La corbata com a vector potencial d'infecció: els metges estan contents de prescindir?". Revista d'Infecció Hospitalària. 75 (2): 138–139. Doi:10.1016/j.jhin.2009.12.008. Issn 0195-6701. Modifica la seva reserva en anglès [...] en qualsevol activitat assistencial que impliqui contacte amb pacients, ja que [collarets] no serveixen cap funció benèfica en l'atenció al pacient, poques vegades són blanquejats i s'ha demostrat que estan colonitzats per patògens. L'staphylococci coagulasa-negatiu (CoNS) va ser trobat en dos dels cinc collarets dels metges que treballaven en una unitat de cures intensives, i Staphylococcus aureus va ser aïllat de vuit dels 40llaços dels metges en un hospital escocès.
- ^ Larson & Liverman 2011, pàg.
- ^ Cuinar 2013, pàg.
- ^ Butlletí de Lille. www.gutenberg.org. Gener de 1916.
- ^ Abad, F. X.; R. M. Pintó; A. Bosch (octubre de 1994). "Supervivència de virus entèrics en fòmits ambientals". Microbiologia Aplicada i Ambiental. 60(10): 3704–10. Doi:10.1128/AEM.60.10.3704-3710.1994. 201876. 1000 00:00:00:00,00 Modifica la seva reservaweb
- ^ Papa, Theodore W.; Pere T. Ender; William K. Woelk; Miquel A. Koroscil; Thomas M. Koroscil (desembre de 2002). La contaminació bacteriana de la moneda de paper. Diari Mèdic del Sud. 95 (12): 1408–10. Doi:10.1097/00007611-200295120-00011. Modifica la seva reservaweb S2CID 8477487.
- ^ van Doremalen, Neeltje; Bushmaker, Trenton; Morris, Dylan H.; Holbrook, Myndi G.; Aposta, Amandine; Williamson, Brandi N.; Tamin, Azaibi; Harcourt, Jennifer L.; [Consulta: 19 agost 2015]. [Consulta: 23 gener 2014]. [Consulta: 16 abril 2020]. "Aerosol i estabilitat superficial de SARS-CoV-2 en comparació amb SARS-CoV-1". El 1997, el govern de Nova Anglaterra va 382 (16): 1564–1567. Doi:10.1056/NEJMc2004973. Issn 0028-4793. Modifica la seva reservaweb Modifica la seva reservaweb
- ^ Zhang, D.X. (juliol 2020). "SARS-CoV-2: aire/ aerosols i superfícies en entorns de laboratori i clínica". Revista d'Infecció Hospitalària. 105 (3): 577–579. Doi:10.1016/j.jhin.2020.05.001. Modifica la seva reservaweb Modifica la seva reservaweb
- ^ Larson & Liverman 2011, pàg.
- ^ Shors 2017, pàg.
- ^ Nutton, Vivian (1990). "La recepció de la teoria del contagi de Fracastoro: la llavor que va caure entre les espines?". Osiris. [Consulta: 19 de la universitat) 2ª Sèrie, Vol. 6, Renaissance Medical Learning: Evolució d'una tradició: 196-234. Doi:10.1086/368701. JSTOR 301787. Modifica la seva reservaweb
- ^ Fracastoro, Girolamo (1961). El 1546 es va detectar el contagi, les malalties contagioses i el seu tractament. A Brock, Thomas D. (ed.). Fites en Microbiologia. Traduït per Wright, Wilmer C. Prentice-Hall International. Modifica la teveservaweb [Consulta: 10 agost 2013].
- ^ "fomes". Diccionari anglès d'Oxford (3a ed.). Oxford Premsa Universitària. Setembre de 2005. (Subscripció o membres de la biblioteca pública del Regne Unit necessaris.)
- ^ Fortune 2000, pàg.
- ^ Jump up to:Un B "fòmit". Diccionari anglès d'Oxford (3a ed.). Oxford Premsa Universitària. Setembre de 2005. (Subscripció o membres de la biblioteca pública del Regne Unit necessaris.)
- ^ "fòmit". Diccionari en línia de Merriam-Webster. Merriam-Webster.
- ^ "Registre d'idiomes: fòmit: panacea o backformation?". itre.cis.upenn.edu.
- ^ [Consulta: 8 setembre 2011]. "Boca a boca: 'Contagi' realment podria posar-se al dia". Los Angeles Times. [Consulta: 12 agost 2013].

Bibliografia

Cook, Nigel (2013), "Introducció 10.1; el paper dels fòmits en la transmissió del virus", Virus en l'Alimentació i l'Aigua: Riscos, Vigilància i Control, Cambridge: Woodhead Publishing, pp. 205–215, ISBN 978-0-85709-887-0 CS1 maint: ref=harv (link)

Bennett, John V.; L'any 2007, el govern de la Universitat de Brachman, Philip S. (2007), "Capítol 19: L'entorn inanimat", Bennett & Brachman's Hospital Infections, Filadèlfia: Lippincott Williams & Wilkins, p. 277, ISBN 978-0-7817-6383-7 CS1 maint: ref=harv (link)

Fortuine, Robert (2000), Les paraules de la medicina: fonts, significats i delícies ,Springfield: Charles C Thomas Publisher, p. 53, ISBN 0398071322 CS1 maint: ref=harv (link)

[144] El 1997, el govern de Las Comi va ser un Liverman, Catharyn T. (2011), "Entendre el risc per al personal sanitari: persistència fòmit", prevenir la transmissió de la grip pandèmica i altres malalties respiratòries virals: equips de protecció personal per al personal sanitari: Actualització 2010, Washington: National Academies Press, p. 41, ISBN 978-0-309-16254-8 CS1 maint: ref=harv (link)

Shors, Teri (2017), "Signes clínics i símptomes dels herpesvirus humans", Entendre els virus,Wisconsin: Jones & Bartlett Learning, ISBN 978-1-284-02592-7 CS1 maint: ref=harv (link)

Enllaços externs

Característiques generals i rols dels fòmits en la transmissió viral, Societat Americana de Microbiologia, 1969